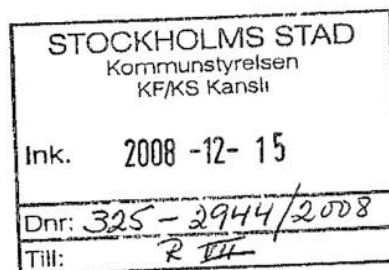
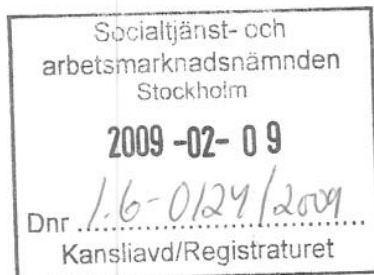

95-

Motion av Karin Rågsjö m.fl. (v) om Tidtabell för att avskaffa hemlösheten

Hemlösheten i dagens Stockholm – Nuläge

År 2008 är 3 081 personer hemlösa i Stockholms stad. Drygt 400 av dessa är akut hemlösa, det vill säga de bor på härbärgen eller är uteliggare. Hemlösheten har blivit ett naturligt inslag i gatubilden, ett normaliserat tillstånd av utanförskap. Frågan är om vi inte kan bättre år 2008 än att fortsätta låta 3 081 stockholmare vara hemlösa?

Det görs många bra insatser för hemlösa i Stockholm av kommunen och frivilliga organisationer. Trots det minskar inte hemlösheten mer än marginellt. Så har det varit alldeles för länge. För vi som lever år 2008 ser väl hemlösheten som en väldigt märklig företeelse. För vi kan ju stoppa nyrekryteringen av unga in i hemlösheten och vi kan ersätta härbärgen som stigmatiserar hemlösa med lägenheter och stödboenden. Ska vi i en modern finansiellt stark stad ha 3 081 hemlösa personer varav 400 ligger ute? Ska vi acceptera misären? Eller ska vi sätta oss ned och göra något tillsammans? Vad har vi för samhälle som accepterar att unga män och kvinnor hamnar på härbärgen? Ska vi administrera hemlöshet som den vore kronisk?

Framtiden – Om fem år kan vi ha en stad som utan hemlösa

Frågorna är många, men svaren finns faktiskt i våra egna händer. Om staden vill avskaffa hemlösheten så kan vi göra det. Det är bara att sätta igång och aldrig tappa fokus. Det kan inte vara svårt att ge ett värdigt liv till 3 081 personer, det är fullt möjligt att avskaffa hemlösheten bara viljan finns. Och den viljan måste vara självklar om vi vill ha ett humant samhälle. Stockholmsvännern har i sitt budgetförslag för staden föreslagit en 5-årig plan för att avskaffa hemlösheten. Genom en stadsövergripande plan med tydliga årsmål och stora satsningar ska Stockholm på fem år ta bort hemlösheten. Men först vill vi göra en brukarundersökning.

Brukarundersökning – de hemlösa ska vara med och sätta dagordningen

En brukarundersökning bland hemlösa bör göras av socialtjänstnämnden i samverkan med stadsdelsnämnderna för att de hemlösas röster ska höras i planeringen, genomförandet och uppföljningen av hur vi kan nå en nollvision för hemlösheten. Med brukarundersökningen som grund bör staden bilda en referensgrupp, där bland annat hemlösa och representanter för frivilligorganisationer tillsammans med politiker från alla partier arbetar med att ta fram en 5-årsplan för att få bort hemlösheten. De förslag som vänsterpartiet har tagit fram ska revideras med hänsyn till vad som kommer fram i brukarundersökningen och i referensgruppens arbete.

Bostadssituationen påverkar hemlösheten – bygg fler billiga hyresrätter

Hemlösheten hänger ihop med bostadspolitik. Utförsäljningen av allmännyttan leder till en massiv minskning av hyresrätter främst i innerstaden men även i närförorter. Tillgången på försökslägenheter i attraktiva områden försämras. De som har en försökslägenhet i dessa områden får svårare att bo kvar än om allmännyttan hade varit kvar som värd. De som varit hemlösa har inte råd att köpa bostadsrätt. Dessutom byggs färre hyresrätter och de som byggs är för dyra att hyra för att de som har missbrukat, varit hemlösa och har skulder. Utan billiga hyresrätter som subventioneras av staten förvärras hemlösheten och segregationen.

Förebygg hemlöshet – satsa på barn och unga i tid

Ett viktigt led i en nollvision för hemlösheten är att kraftigt förstärka förebyggande och tidiga insatser för barn och unga och deras föräldrar i samverkan mellan förskolan, skolan, socialtjänsten, landstinget med flera aktörer. Det krävs långsiktiga prioriteringar av tidiga insatser i förskola och skola som gynnar barns psykiska hälsa.

Samordna och följ upp – hemlösheten är inte bara en social fråga

Staden måste bli mycket bättre på att samordna sina insatser för att hemlösa ska få bostäder. De kommunala bostadsbolagen har en mycket viktig roll i arbetet mot hemlösheten eftersom de dels har möjlighet att bygga fler billiga hyreslägenheter och dels kan arbeta för att minska vräkningarna. En viss andel av de lägenheter som lämnas in till bostadsförmedlingen ska reserveras för hemlösa. Stimulansbidrag måste införas för att bygga stödboenden för hemlösa med missbruk och/eller psykisk problematik. Socialtjänstnämnden och stadsdelsnämnderna ska söka upp och motivera hemlösa kvinnor och män till stöd och behandling. Samverkan med landstinget ska stärkas. En stark vårdkedja ska byggas upp med boendestöd i tränings- och försökslägenheter och sysselsättning för härbärgesboende med gravt missbruk och psykiska problem. Stöd- och vårdboenden ska utvecklas för olika behov och önskemål.

Samverkan och uppföljning är A och O i allt arbete, om man vill få resultat. Ett led är att inrätta hemlöshetskoordinatorer i stadsdelsnämnderna och eventuellt också i andra nämnder och styrelser. Tillsammans kan dessa bilda ett stadsövergripande nätverk för att samordna och följa upp genomförandet av nollvisionen mot hemlöshet. Förmodligen krävs en stadsövergripande hemlöshetssamordnare direkt underställd kommunstyrelsen, för att se till att alla krafter arbetar mot samma håll. Förutom regelbunden avrapportering i respektive nämnd och styrelse krävs också att kommunfullmäktige kan följa arbetet, förslagsvis genom att tre gånger per år få en rapport om hur arbetet fortskrider.

Förslag på punkter i en tydlig stadsövergripande plan

- Förstärk arbetet med barn och ungdomar i riskzon så att de inte hamnar på härbärge
- 0-tolerans för vräkningar av barnfamiljer och äldre
- 500 lägenheter per år under fem år varav tränings- och försökslägenheter vid behov
- 100 lägenheter i stödboenden per år för hemlösa med psykisk problematik eller med behov av att bo kollektivt
- Hemlösa som får lägenhet har rätt till boendestöd och arbete i sociala arbetskooperativ
- Budget- och skuldrådgivning samt skuldsanering ska erbjudas alla som önskar
- Individuell handlingsplan för alla hemlösa
- Hemlöshetskoordinatorer i stadsdelsnämnderna för att stoppa vräkningar och nyrekrytering
- Ersätt daghärbärgen med sociala kooperativ som har en klar och tydlig inriktning
- Minska antalet härbärgen och satsa istället på andra typer av boenden
- Inför 29 årsgräns på härbärgen – ingen ung vuxen ska bo på härbärge
- Förstärk kompetensen inom hemlöshetsområdet i alla berörda nämnder och styrelser
- Kommunala bostadsbolag ska inte diskriminera människor med ekonomiskt bistånd vid uthyrning av lägenheter
- Privata hyresvärdar måste lämna betydligt fler försökslägenheter till bostadsförmedlingen.

Finansiering

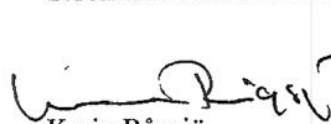
Hemlöshetssatsningen kan finansieras genom investeringar om 85 mnkr reserverade från tidigare mandatperiod, genom planerade och nya investeringar i bostadsbolagen samt genom

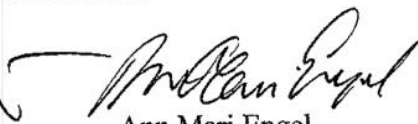
utökade budgetramar inom individ- och familjeomsorgen. Ett kraftigt utökat byggande av billiga hyresrätter är samtidigt ett led i arbetet att aktivt möta lågkonjunkturen.

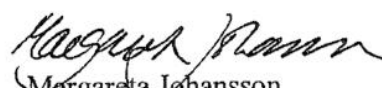
Med hänvisning till ovanstående förslag föreslår vi att kommunfullmäktige beslutar att

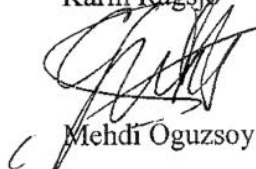
1. Upprätta en tydlig stadsövergripande plan för att avskaffa hemlösheten på fem år i enlighet med motionens intentioner och förslag.
2. Inled arbetet med en brukarundersökning bland hemlösa för att ta fram förankrade förslag.
3. Bilda därefter en referensgrupp med bland annat hemlösa, politiker från alla partier och frivilligorganisationer som tar fram konkreta förslag och följer genomförandet.
4. Ta fram en kraftfull organisation i staden för att samordna och följa upp hemlöshetsarbetet i alla berörda nämnder och styrelser.
5. Avsätt ytterligare medel för att kunna förverkliga planen att avskaffa hemlösheten.
6. Rapportera hemlöshetsarbetet till kommunfullmäktige tre gånger per år.
7. Gör en större uppföljning efter två års arbete.

Stockholm den 15 december 2008

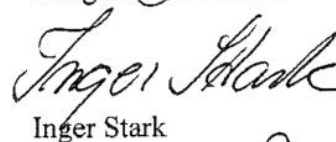

Karin Rågsjö

Ann Mari Engel

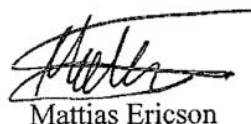

Margareta Johansson

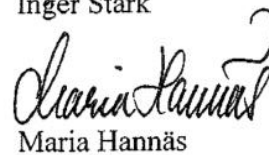

Mehdi Oguzsoy

Stellan Hamrin

Inger Stark

Susanna Brolin

Mattias Ericson

Maria Hannäs

